

Provocative Girl of Israel

יעל רייז ב"לייף"
בערב אחד, רבע מיליון

הווי

קז קורא במדבר

בואדי סלמה, עכו, הצביע רק אחד מתוך 15 בעלי זכות הבחירה לכנסת, וקול בודד זה נפסל.

זכירות בדרכים

בית דגון, אסף נגד טרמפיסטים ב"דרכו לירושלים, שאלה מה פשר מיכל הדלק הקטן שהיא נשאה עמה, וכה לתשובה: "מתוך נסיון למדתי שתמיד נגמר הדלק משום מה דאק ליד חורשות הקסטל".

לסתום את הפה

בקופנהאגן, דניה, אחרי שהמשרה קבעה כי הגורם הרועש ביותר בעיר הם בניגונות המשחוללים על אופנועים, הודיעו דובריה כי מעתה יהיו חייבים רוכבי אופנועים אלה להתקין משקטירעש מיוחדים על כלי הרכב שלהם — ולא, ייאסרו.

נעים מאד

בקריית נצרת, התקשו העתונאים הקרואים לתוכנת בית הכנסת המקומי למצוא את מקומותיהם, אחרי שמנהלי ה"חגיגה רשמו על השולחן המייעד להם את המלה: אטונעים.

על רגל הגנב

בנתניה, חלץ יוסף מוסרבי את נעליו כדי לגנוב בשקט חלונות ודלתות מבית עוזב, התלך מהמקום בראותו משטרה מתקרב, השאיר אחריה את נעליו, אשר לפי החיפוש שבוצע בהן הצליחה המשטרה לגלות את בעליהן בכפר טייבה הסמוך.

גיל הכגרות הפוזיטית

בנתניה, הציעה נאוה הורביץ את פתק הבחור שנשלח לה עלידי ועדת הבחירות המרכזית, עלידי חברי ועדת הקלפי לחזור בעוד 15 שנה, כאשר ימלאו לה 18 שנה.

הצדק ניתן לחזקה

בחיפה, נשאל משקיף מטעם הרשימה "ש"ש, מדוע נשא בכיס חולצתו השקופה אות ח, השיב: "שניהם צודקים".

דרך גבר

בנתניה, כאשר הרים יהודי חדר קול צעקה שאינו יכול להצביע משום ש"התור מלא נשים, גילו שאר העומדים בתור הבנה, הקיפוהו בחומת גברים.

19 בקבוקים

לפי מקורות מפא"י קיימים רק שני אנשי מפא"י שניחשו נכון בטוטר הבחירות המפא"י. אחד הוא, כמובן, דויד בן-גוריון, שרשם 48 ח"כים למפלגתו על פתק שנשמר במעטפה סגורה. השני הוא דוקא שנייה: פעילת נשים בוחרות **סוזי אבן**, אשתו היפהפיה של ח"כ טרי אבא אבן שניחשה 48 אף היא. ייתכן רק שעם סיכומם הסופי של קולות החיילים יוכחו שני המנחה שים כטועים: קיימת אפשרות שמפא"י תזכה ב-48 ח"כים בכנסת הרביעית. . . . טוטר איסט אחר היה מזכיר אגודת העיתונאים **משה רון**, שלפי דו"ח התעורבותיו ה"שונות (מפא"י לא תעלה, וגם הציונים ה"כללים (ירדן) הפסידו 19 בקבוקי קוניאק נטו. . . . תוצאה אחרת של השלישי בנר במבר: **אבא אבן** שב לנאום באנגלית, במסיבה לכבוד הנדבן **אייזיק (א) וולף**, סוף, בה הסביר כי במסע הבחירות ניצל היטב את ידיעתו ביותר מחצי-המיליון נשות, מלבד אנגלית. הואיל, ולפי סברתו, כבר היו כל הבוחרים האנגלו-סכסים משוכנעים בצדקת מפא"י עד כדי כך שלא נאלצו להטריח את אבא אבן להסביר להם מדוע יצביעו א'. . . . אסף קולות פחות מצליח, עורר-הדיון **שרייק**, שנכשל בבחירות, מאחר שרשימתו, הכוח השלישי, לא השיגה אפילו 600 קולות (הרבה פחות מעשירות אחוז החסימה). השיג הישג בשבת אחר, הפך סבא. בתו, עורכת-הדיון **נעמי קנצפרסקי**, שהתפרסמה יותר בשם נעמי ריה **נעמי שטיין**, ילדה בת, קראה לה בשם הבנה (מתחזה עם בירת קובה, האבא נה). את מקומה במשרד מילא בינתיים בעלה, המצליח טופסי, שזכה לאחרונה גם הוא בתואר עורר-הדיון. . . . מזכיר ועדת הבחירות המרכזית, מנהל ארכיון צה"ל **משה שידה**, גילה כי לשלישי בנובמבר הודפסו 40 מיליון פתקים, שנשאו את או"ת 24 הרשימות. כדי להמציא אותן ל-2500 הקלפיות נאלצו להשתמש בכל כלי התחבורה הקיימים: מכוניות, מטוסים, עגלות, סוסים, פרות וחמורים. באחרונים השתמשו להובלת הפתקים לכמה קלפיות בכפרים המצויים בראשי ההרים, בגליל ה"עליון". . . . סטטיסטיקה אחרת הגיעה ארצה מבית הח"כ הטרי משה דין, סופרת **יעל דין**: לאחרונה הופיעה בכנסים מלחמה ה"פיתוח (הבונדס) בשלושים ערים אמריקאיות, הצליחה למכור בערב אחד במיאמי אשר בפלורידה לא פחות מאשר איגרות בסך רבע מיליון דולר. . . . אנב, שמוותיהם של גיבורי ספרה השני של אשת שנה דין ההר"ך נמשלם, והחיים אישם בצפון הארץ: למרד בן השבע ולמך בן הששים.

ארבעה ימים

אחות-לשעבר **פולה בייגוריון** נעקצה עלידי זבוב בצרף המשפחתי בשדה-בוקר, חבשה את ידה לכבוד המאורע בתחבושת ענק. נימק בעלה: "באוויר הצח של הגנב הזבובים חזקים מאד, הרבה יותר חזקים מאשר הדבורים בערים. כשזבוב כזה עוקץ — זה כואב חזק!". . . . אחות אחרת ששכנה הלך לפניה היתה האחות **חלודה** מבית-החולים ב"לינסון, חברת הצוות הרפואי הישראלי בבורמה, כשביקר נשיא המדינה, **יצחק בן-צבי**, לאחרונה בבורמה, כונה עלידי בורמאים רבים הנשיא של חזוה. . . . נסיעתו של ראש-מדינה מרחבי אחר, העומדת לצאת לפועל בקרוב: עלייתו

"כולם חשדו בי כי אני הברחתי אותו", ואנב, מאופן ניהול הענינים עלידי הוג, היה לדיירים יסוד להאמין בכך אמונה שלמה. כי לא פעם היה לזין עונה לדיירים, ששאלו מדוע מרקו ולא הוא מסדר את החווים: "סעדיה זה אני".

קפיצה מהגג. ימיים אחרי שנעלם לזין, כינס מרקו את הדיירים, הקריא בפיניהם מכתב שטען כי נשלח אליו עלידי לזין, "נסעתי לשבוע חופשי", נאמר במכתב, "עצבי רופפים מאשתי ואהובתי. אחזור והכל יסתדר".

אם קויה מרקו כי כל בעלי-החובות יס' תפקו במכתב נחמד זה, טעה. דירתו היתה מיצפת בבעלי-החובות. צרה נוספת שגילה מרקו רק אז: חלק מן הדירות נמכר פעמיים. אימיו עלי, הכו אותו, עיקלו את רכשו, משפחתו הגיעה עד פת לחם והוא החזיק מעמד.

ודוקא בשבוע בו חזר לזין ארצה, ואחרי שהתראה אחר מרקו בכלל והם הגיעו לכלל הבנה ביניהם, החליט מנהל-העבודה הממלכתי והמשכנע להתאבד. מדוע? הקש ששבר את גב מנהל-העבודה, לדבריו, היה חתרנות מכוניתו עלידי אחד הנושים. הפגיעה ה"זאת נראתה למרקו, משום מה, חמורה מכל היתר והוא יצא יומיים אחרי-כן בלילה כדי לקפוץ מגג בנין החעד הפועל.

"השער היה סגור, לכן החלטתי לקחת 20 כדורי פרודורסול", התוודה לאחר מכן. לו היה מרקו נוטל את הכדורים בשעת לילה רגילה, עוללה היתה ההתאבדות ל"הצליח. אולם הוא הסתובב עד הבוקר, ורק בשעה ארבע לפנות-בוקר בלע את הכדורים, השתרע ליד גדר גן-החיות, שם נמצא כעבור זמן קצר עלידי משכמי-קום. "שום דבר לא חשוב לי עוד", אמר אחרי ההתאבדות, בשכבו בבית-החולים. "אני אתאבד שוב ב"הודמנות הראשונה".

השבוע התכונן מרקו במרץ לשוב לעולם העסקים, אחרי הבטחותיו הורדות של ידידו, יריבו, מעבדו, שותפו, הקבלן ירחי מיאל לזין.

תזכיר

חסמבה ביו-יורק

נשיא גינאה, סקו טורה, הגיב ה"שבוע על אי-הזמנת ישראל למסיבה שנערכה לכבודו באו"ם, התנצל באמרו שלא ידע על כך מראש. כפי שהסביר העולם הזה (1154), בנתחו מפלה ישראלית זו, לא היתה כל אפשרות שאי-הזמנת ישראל אושרה ללא התייעצות מוקדמת עם הנשיא עצמו. . . . **אל מוסיונון** הצליח בשבוע שעבר לצאת מן הארץ, שעה קלה לפני שבית-המשפט הספיק להוציא גנדי צור-כוכב. כפי שגילה מוסיונון עצמו לראשונה במאמר חתום ב"העולם הזה (1146), הסתבך בחובות שלא היתה לו כל אפשרות לסלקם, למרות נשיא אוי ע"י הירשות האמריקאית. לדבריו משי פחתה, נסע מוסיונון כדי לנסות לגייס כספים. . . . **ישראל גובאני**, שנעצר לפני כחודשים על רצח שכנו וידידו יואב מדר (העולם הזה 1145), איבד עצמו ה"שבוע לדעת, בתא כלאר בבית-סוהר רמ"ל. . . . **אליהו דבורה** משכונת התקוה, שהצביע פעם שנייה בעזרת תעודת-הזהות של אחיו באחת מן הקלפיות בהן כיהן חברי-המערך בועדת-הקלפי (העולם הזה 1154), הובא השבוע בפני שופט, ששחררו בערבות של 150 לירות עד למשפט.

פסוקי השבוע

- **שגרירה היוצא של צרפת בישראל, פייר איז'ן ז'ילבר**, על המטבח הישראלי: "איום!"
- **מנצח הבחירות לכנסת הרביעית, דויד בן-גוריון**, במאמר בו הוא עושה את החשבון עם יריביו, על זאב זיבוטנסקי ועל מנחם בגין: "לשניהם היה כשרון ארטיסטי בשטח הריבוי!"
- **מזכיר ההסתדרות פנחס לבון**, על ח"כ אחדות העבודה ומזכירה הכללי יצחק בן-אחרון: "איש שאינו יודע היום מה יעשה מחר."
- **לאיחבר הכנסת השלישית שנבחר לכנסת הרביעית, שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר**, במסיבה פרטית בה נתגלתה ציירותו המוחלטת: "אני איבדתי את קולי בריצה אחרי הקולות."
- **מזכיר שמאלני אלכסנדר פן**, על תוצאות הבחירות מבחירות של מקי: "משקלם הפסיכולוגי של הקולות

הקומוניסטים עולה בהרבה על משקלם המספרי."

● **דויד בן-גוריון, ללא סיבה מיוחדת**: "אני מתבייש בעדה האשכנזית על שאינה יודעת את המלאכה המכובדת של ריבוי ילדים."

● **מנהל משרד ראש הממשלה ואמרגן התיירות לישראל טדי קולק**: "הצרה עם הדיילות שלנו (בשדה) התעופה לוד, בקבלת פני התיירים) היא שהן כל-כך חמודות, שבכל שבוע מתחנת אחת מהן ועלינו שוב לחפש דיילת אחרת."

● **אלמוני שחזר זה עתה מאירופה**: "התנועה בין ירושלים לפאריס היא רבה יותר מאשר בין ירושלים לתל-אביב."

● **שליש הנשיא, אלוה-משנה יוסף כרמל**, על ענק אבני האודס הקיר שקיבלה רעייתו נשיא המדינה מאשת נשיא בורמה: "ענק זה הוא חלומה של כל אשה של אשתי."